

[Udenrigsministeren.]

alliance har dannet grundlag for samtlige danske regeringers sikkerhedspolitik i de sidste 20 år og har fundet bred støtte blandt de her repræsenterede partier. Det er regeringens opfattelse, at der i den nuværende internationale situation ikke findes noget acceptabelt sikkerhedspolitisk alternativ til fortsat dansk medlemskab af NATO, ligesom et isoleret skridt til at ændre alliancepolitikken ikke ville bidrage til større sikkerhed for Danmark, tværtimod, og ej heller bidrage til større forståelse imellem øst og vest.

I forslaget til folketingsbeslutning opstiller socialistisk folkeparti det alternativ til vor nuværende sikkerhedspolitik, at Danmark skal erklære sig alliancefrit. Som forholdene er i dag, kan det naturligvis hævdes, at den alliancefri, uforpligtede politik kan betragtes som et alternativ til vor nuværende politik. Men regeringen kan ikke dele socialistisk folkepartis vurdering af en alliancefri politik. En isoleret dansk neutralitet er i virkeligheden uden mening, idet et blot nogenlunde effektivt dansk forsvar kun kan tænkes som led i en større sammenhæng. De i bemærkningerne til forslaget nævnte alliancefri europæiske stater: Sverige, Jugoslavien, Østrig og Schweiz, er alle i en anden situation end Danmark, og tre af dem anvender langt større midler til deres forsvar, end vi gør. Det gælder både i absolutte tal og i procent af landenes nationalprodukt.

Ved vort medlemskab af NATO har vi opnået en garanti for vor nationale sikkerhed. Dette er af betydning ikke blot i tilfælde af direkte militær aggression, men det betyder også, at vi ikke udsættes for politisk pression. Faren består jo nemlig ikke blot i et eventuelt angreb på vort territorium, men også deri, at Danmark i en svag og forsvarsløs situation i realiteten vil være prisgivet større landes vilje. Et isoleret og ubeskyttet Danmark vil have mistet sin mulighed for at handle selvstændigt og frit, vil vel være nødt til at bøje sig for diktat fra den ene eller den anden stormagt.

Hr. Aksel Larsen hævder, at NATO gør Danmark ufrit. Jeg har den modsatte opfattelse, og efter mit skøn giver medlemskabet af NATO os en større indflydelse, end hvis vi stod alene. Danmark vil altid

kun have en meget beskednen mulighed for at gøre sig gældende over for større magter, men netop ved deltagelse i konsultationerne inden for NATO får vi en mulighed for at lade vor røst høre, inden afgørelserne træffes. Og som bekendt bruger vi denne mulighed til at fremme en politik i afspændingens tegn.

Forslagsstillerne ønsker videre et nordisk udenrigspolitisk samarbejde og en nordisk fællesoptræden, især med henblik på styrkelsen af FN's arbejde og skabelsen af et europæisk sikkerhedssystem, der kan muliggøre en afvikling af militære blokdanelser. Nu er det jo netop et af hovedmålene for dansk udenrigspolitik at søge at bidrage til en styrkelse af FN og at gøre det i et udenrigspolitisk samarbejde med de nordiske lande. Et sådant samarbejde finder jo sted, ikke, som det meget ejendommeligt står i forslaget, med Sverige og Finland og om muligt Norge, men med alle de nordiske lande. Det sker ved en løbende koordination på embedsmandsplan, og hvert år forud for FN-samlingen holdes der et møde mellem de nordiske landes udenrigsministre med henblik på en samordning af synspunkterne.

Sidste gang vi mødtes var i Reykjavik i september måned. På dette møde drøftede de nordiske udenrigsministre også de europæiske sikkerhedsproblemer, og der konstateredes enighed om fortsat at undersøge mulighederne for forberedelse af en konference til behandling af Europas sikkerhedsproblemer og støtte det initiativ, som Finlands regering har taget i sagen. Den danske regerings positive indstilling i dette spørgsmål kom endvidere klart til udtryk i statsministerens redegørelse her i tinget den 7. oktober. Om et sikkerhedssystem i Europa som det, vi håber på, vil kunne muliggøre en afvikling af det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen og de andre forslagsstillere kalder blokdanelserne, vil først tiden kunne vise. Men en isoleret dansk handling vil efter mit bedste skøn ikke kunne bidrage hertil.

Endelig nævner forslaget til folketingsbeslutning oprettelse af civile forvarslings-systemer på dansk territorium under FN's ledelse og kontrol. Til dette, det mest ejendommelige afsnit i forslaget, er der kun at sige, at det forslag er i sin nuværende form ikke praktisk gennemførligt, idet FN ikke